

Det som ska göras måste vi göra själva.

Efter en sommar med mycket övertid och många medarbetare som sökt tjänstledigt för att pröva andra bättre betalda jobb känns det som att verksamheten går på "ångorna".

Vi har arbetsgivare som tolkat handlingsprogrammet på så sätt att de kan minska på bemanningen tillfälligt. Problemet är att de enligt handlingsprogrammet enbart kan minska på beredskapen vid stora insatser och inte vid personalbrist, alltså en feltolkning för att rädda det som räddas kan.

Apropå rädda och vilka som räddar räddarna så har USA, Canada, Australien, Polen och Island det gemensamt att de har klassat ett antal cancerdiagnoser som arbetsskada för brandmän. Ingen borde ha missat att IARC (International Agency for Research on Cancer) den 1/7 2022 tog beslutet baserat på vetenskap att klassa yrket som brandman i högsta riskklass, alltså samma nivå som tobaksrökning och asbest. Från MSB och arbetsgivarhåll är det tyst angående IARC:s beslut. Den enda myndighet som reagerat är Arbetsmiljöverket som har gett ut en rapport om Kemiska arbetsmiljörisker där de skriver:

” Att vara brandman är ett väldigt riskfyllt arbete. WHO:s egna cancerforskningsinstitut IARC säger att brandmäns arbete klassificeras med säkerhet som cancerframkallande. Som brandman riskerar man att utsättas för många olika typer av farliga kemiska ämnen under ett yrkesliv. Kemiska ämnen som både på kort och lång risk kan leda till olika typer av cancer.

Är inte IARC:s beslut och Arbetsmiljöverkets rapport tillräckligt för att förstå allvaret i denna fråga eller är det kunskapsbrist? Det är cyniskt av arbetsgivarna att enbart titta på vad skyddet för en brandman kostar. Snittkostnad för en cancerdiagnos är en miljon kronor per år men det är ju så klart en annan pott och andras pengar. Sen så går det inte att sätta ett belopp på lidande för den enskilde och dennes nära och i värsta fall död.

Jag har varit i kontakt med Arbetsmiljöverket som förtydligar att arbetsmiljölagen ger stöd för arbetsgivarna att skaffa det skydd som finns för sina brandmän. Arbetsmiljöverket

kommer inte att tala om för arbetsgivarna att de ska skaffa det skydd som finns vilket de heller inte ska göra. Vad väntar vi på? Att arbetsgivarna på eget initiativ skaffar den skyddsutrustning som idag finns för våra brandmän? Det som ska göras måste vi göra själva, alltså det finns stöd i arbetsmiljölagen för att skaffa det skydd som behövs och nu är det upp till de huvudskyddsombud som finns att agera med stöd av arbetsmiljölagen.

Jag har under årens lopp varit på många konferenser som föreläsare vad gäller brandman och cancer, gemensamt för samtliga åhörare är när jag frågar om de har luktat rök från huden efter en rökdykning är att samtliga åhörare har räckt upp handen. Samtliga. Hudupptaget av cancerogena ämnen är dessvärre källan och inte som någon och dessvärre fortfarande tror, det vi andas in. Brandman och cancer är den största arbetsmiljöfrågan i nutid, en fråga som BRF drivit sedan 2006. Arbetet genererade uppstarten av Friska brandmän då BRF bjöd in dåvarande Räddningsverket (MSB), SKR och de övriga fackliga parterna till att delta. Vi startade även upp Insamlingsstiftelsen Brandmännens Cancerfond 2012 för att stödja forskningen. Vi har alltså spottat på stenen sedan 2006 och jag lovar att vi kommer att spotta tills den är blöt och vi har en ordning vi kan känna oss trygga med.

Nu har jag varit negativ, och ändå inte ens nämnt arbetstidsdirektivet i klartext i denna Ledare, men vi hade i alla fall tur med vädret.

